

Greenhalgh, Thomas Farrell Kapitein 10-C-15

Thomas Farrell Greenhalgh is op 31 mei 1917 geboren in Banff, Alberta, Canada. Hij is het tweede kind van Josh en Flora Greenhalgh. Zij waren in augustus 1910 getrouwd in Montreal, in 1914 hadden ze een dochter gekregen: Flora. Slechts enkele dagen voor de geboorte van Thomas overleed zijn vader op 25 mei 1917.

Na de lagere school bezocht Thomas de Banff High School, waar hij in 1935 afstudeerde. Daarna ging hij aan de Universiteit van Alberta voor een studie Chemie en slaagt als chemisch ingenieur.

Thomas is een ware werkstudent; in de vakanties werkte hij o.a. bij de Home Oil Company (Calgary) als zogenaamde 'roughneck' bij een boorploeg. (Manusje van alles)

Een ander jaar werkt Thomas bij het Department of Mine & Resources in Banff en bij de Britannia Mining & Smelting Company in Britannia Beach Brits Columbia. De grootste koperproducent van de Britse Commonwealth destijds.

Thomas is Presbyteriaan. Zijn voertaal is Engels, Frans beheerst hij een beetje. Sportief is hij wel, skiën en zwemmen zijn favoriet bij hem.

Op 28 juni 1940 meldt hij zich aan in Calgary en wordt dan lid van de Canadian Active Forces. Als reservist heeft hij dan al een paar maanden een Canadees Officers Opleidingscentrum bezocht en heeft de rang 2^e Luitenant.

In zijn keuringsrapport staat dat hij 1,83 m groot is en 79 kg weegt. Verdere kenmerken: zwarte haren, bruine ogen en een litteken in de palm van zijn linkerhand.

Thomas is dan nog vrijgezel.

Hij wordt ingedeeld bij de Royal Canadian Engineers.

In juli 1940 wordt Thomas al overgeplaatst naar het trainingscentrum van de Engineers in Petawawa, Ontario.

Hij wordt officieel Luitenant in afwachting van de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk.

In december 1940 gaat Thomas overzee en komt op 26 december 1940 aan in Greenock, Schotland.

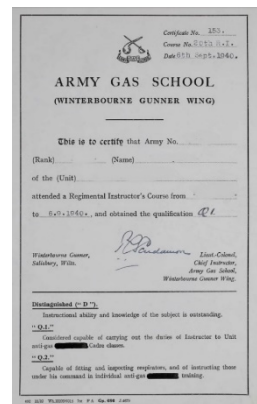
Het jaar 1941 begint voor Thomas met een paar weken landingsverlof. Daarna wordt hij ingedeeld bij een compagnie van de Engineers die belast is met de aanleg en onderhoud van wegen. Hij krijgt een brede introductie/trainings periode. Tussen 17 februari en 6 maart 1941 staat aangetekend dat hij naar een CCS is gegaan. (*Casualty Clearing Station, het eerste medische steunpunt na de Eerste Hulp Postpost voor gewonden*) Aansluitend naar No. 5 General Hospital. Of dit bij de oriëntatieperiode hoorde voor Thomas is niet duidelijk. Aantekeningen over verwondingen of ziekte zijn niet te vinden.

Begin maart 1941 wordt hij toegevoegd aan een Engelse 'Holding Unit'. Niet ongebruikelijk voor Canadese militairen die wachten op een definitieve indeling.

Vanaf juni 1941 staat Thomas ingeschreven bij een Bomb Disposal Unit. Het beste te omschrijven als 'explosievenopruimingsdienst'.

Ter verduidelijking:

Op 6 en 7 mei was Greenock het doelwit van bombardementen door de Luftwaffe. De balans: 271 doden, meer dan 10.000 gewonden en 5.000 woningen vernield.

Voor de rest van 1941 volgt Thomas o.a. een training aan de Army Gas School in Winterbourne Gunner bij Salisbury, Wiltshire.

Hier werd hij bekend gemaakt met de chemische oorlogsvoering. Een specialisatie die hem goed ligt.

Thomas kwalificeert zich daar volgens de norm Q1.

Begin 1942 komt Thomas op de algemene lijst van het 1ste Bataljon van de Engineers tot hij in april 1942 weer ingedeeld wordt bij de wegenbouw compagnie.

Vervolgens komt Thomas terecht bij een eenheid waar zijn kennis en belangstelling samen komen: de CPWEU (Canadian Petroleum Warfare Experimental Unit).

In juni 1942 wordt hij in de sterkte opgenomen van deze nieuwgevormde eenheid. Hier houdt men zich bezig met het testen en verbeteren van vlammenwerpers en brandstoffen.

Hierbij zal hij ongeveer een jaar ingedeeld blijven.

Juni 1943 wordt Thomas overgeplaatst naar de Canadian Training School en wordt Acting/Captain indien een plaatsing aanleiding daartoe geeft. November 1943 geniet hij 9 dagen verlof.

Op 27 december 1943 trouwt Thomas in Bournemouth, Engeland, met Constance Maud Rowe. In zijn testament bepaalt hij dat zij voor 2/3 erft en Thomas zijn moeder voor 1/3 deel.

In januari 1944 wordt Thomas in de sterkte opgenomen van het 7^e Verkenning Regiment van de Duke of York's Royal Canadian Hussars. Wel met de aantekening: 'alleen voor voeding en huisvesting'. Midden april 1944 wordt Thomas bevorderd tot Kapitein. Zijn opleiding en training gaat door. In mei 1944 gaat hij een week naar de "School of Intelligence" voor een cursus over het Duitse Leger.

Daarna wordt hij weer geplaatst bij de Canadian Training School. Op te maken is dat hij een instructeurs vacature moet invullen en wordt opgenomen in de sterkte van het CMHQ, het Canadese Militaire Hoofdkwartier.

De beoordeling van Thomas als instructeur is goed.

Citaat: *'Heeft de klas onder controle, behandelt de voorgeschreven stof en weet zijn kennis goed over te brengen'.*

Dan komt voor kapitein Thomas Farrell Greenhalgh de realiteit van het slagveld. Op 28 oktober 1944 komt hij aan op het vasteland van Europa. Hij wordt ingedeeld bij het 8^e Field Squadron van de Royal Canadian Engineers (RCE)

Deze eenheid had de opmars vanaf Normandië al meegemaakt. Tot eind oktober al heftige acties gehad bij o.a. Caen, Falaise en het Leopold kanaal. Thomas kwam erbij toen de eenheid vanuit België optrok naar Bergen-op-Zoom.

Eind november 1944 wordt kapitein Greenhalgh plaatsvervangend commandant van het 8ste Field Squadron van de RCE.

De relatief rustige wintermaanden 1944/1945 voor de Engineers worden doorgebracht in Zuid-Nederland en gebruikt voor aanvulling van materieel, manschappen en het testen van nieuw materieel.

Het Kerstdiner wordt, volgens een dagboek van een lid het Squadron in een hal in Schijndel geserveerd.

Eind januari 1945 worden het 8ste Field Squadron ingezet bij de verovering van Kapelsche Veer.

Het Rijnland offensief, bedoeld om de vijand terug te dringen tot achter de Rijn, wordt op 8 februari 1945 ingezet met Operatie Veritable.

Ook het 8ste Field Squadron RCE komt in actie. Kleef, Hochwald, Sonsbeck zijn de plaatsen die gemerkt staan in hun verslagen.

Het 8ste krijgt half maart een paar weken rust en wordt ondergebracht in de buurt van Tilburg.

Eind maart 1945 verplaatst de hele troep weer naar de omgeving van

Genie soldaten van de Royal Canadian Engineers leggen het dek op de Blackfriars Bridge over de Rijn bij Rees, Duitsland op 30 maart 1945. Fotobibliotheek en Archieven Canada

Kleef.

De planning is dat ze een brug gaan maken over de Rijn bij Emmerich. De voorbereidende werken worden verstoord door vijandelijk vuur.

Om geen dagen te verspillen steekt op 1 april 1945 de Divisie bij Rees de Rijn over door gebruik te maken van de Blackfriars Brug.

Na de Rijnoversteek wordt de koers van

de opmars verlegd.

Op 2 april 1945 trekt de eenheid de Duits-Nederlandse grens over, de bestemming die ze op hebben gekregen is Ruurlo.

Onderweg wijzigt hun taak en wordt hun bestemming veranderd.

De nieuwe opdracht wordt: maak een oversteek over het Twentekanaal ten zuiden van Delden.

Ze slagen hierin maar het Squadron krijgt daar veel te verduren.

Een voorbeeld:

Een fiets die in de berm ligt blijkt geboobytrapped te zijn.

*(Een **boobytrap** of valstrikmijn is een geïmproviseerd wapen dat net als een landmijn verborgen geplaatst wordt om door het slachtoffer te worden geactiveerd)*

Hoe het explosief geactiveerd wordt is niet duidelijk, wel duidelijk is dat er zeventien Engineers gewond raken.

Ook raken bij Delden twee personen gewond bij een jeep ongeluk, twee krijgen een ongeval met hun motor en één man raakt bekneld tussen twee auto's.

De opmars wordt voortgezet na de oversteek via Almelo en Meppen en om 18.00 uur op 9 april 1945 komen de Engineers aan in Sögel, Duitsland.

Het hoofdkwartier van het 8ste Field Squadron wordt gevestigd iets ten noorden Sögel bij een verzameling gebouwen en een kruispunt van wegen.

Het cursief gedrukte hierna komt uit een ooggetuigenverslag van een lid van het 8ste Field Squadron RCE.

"Op 10 april 1945 even na 08.00 uur klonk er geweervuur. Gehinderd door dichte mist en gewend aan het geluid van vuurwapens, kwam er geen adequate reactie van onze kant. Toen we beseften dat we werden aangevallen, slaagden slechts ongeveer twintig man erin snel dekking te zoeken en posities in te nemen.

Iedereen die een wapen kon hanteren kwam in actie.

Sherman tanks in Sögel. Original photo.
Archive of the Municipality of Sögel.

Ongeveer 20 Duitsers en een aantal sluipschutters proberen het hoofdkwartier uit te schakelen.

De Engineers slagen erin de vijand op een afstand te houden tot twee tanks te hulp komen. Dan is de strijd snel gestreden.

De balans wordt opgemaakt.

De commandant is gewond, zijn plaatvervanger, kapitein Greenhalgh, is gesneuveld. Evenals drie gewonden zullen er nog

anderen; van deze drie twee overlijden.

Kapitein Thomas Farrel Sögel een tijdelijk graf. Later wordt hij CWGC Canadese Holten. De grafreferentie 15. Zijn grafsteen heeft geen

Greenhalgh krijgt in overgebracht naar de Begraafplaats in is: plot 10, rij C, graf extra tekst.

Toegekend werden hem:

De 1939-45 Star; de France & Germany Star; de Defence Medal; de War

Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met gesp.

Bronnen:

www.cwgc.org; www.ancestry.com; www.canada.ca/library-archives, www.myheritage.nl